

Publicerad 2011-05-13 11:23 av Kim

en av mina käraste skyddslingar

De vill ju ge sitt bidrag
till maten i huset
det har ja hört

Ändå är det svårsmält
att se kanske en av dem
med gult vackert bröst
som jag matat hela vintern
så gott som varje dag
trampat snön
trätt upp äpplen
hängt upp nötter
plötsligt ligga på
vardagsrumsgolvet
i ett hav av dun
med ögonen vända inåt
i blodutgjutelse

Håller den i kupade händer
den är alldeles stendöd
jag frågar om den har
några talgoxungar
i något av gårdens
trädstamsbon

men den svarar inte

känner en stor sorg
men då ser jag framför mig

den är redan framme och flyger glatt
i en värld utan katter med vassa tänder
mina tårar är ensammar kvar i jordelivet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kim med Poeter.se id #18924 innehar upphovsrätten